

अशो

अशो

अशो

सुते जाते तथा यथा यच्छी द्वादशरूपिणी ।
वैशाखे चान्दनी यच्छी ज्येष्ठे चारण्यसंज्ञिता ।
आषाढे कार्दमी ज्ञेया श्रावणे लुण्ठनी मता ॥
भाद्रे चपेटी विख्याता दुर्गाख्याश्चञ्जे तथा ।
नाद्याख्या कार्तिके मासि मार्गे मूलकरूपिणी ॥
पौषे मास्यरूपा च श्रौतत्वा तपसि स्मृता ॥
गोहृदिनी फाल्गुने च चैत्रेऽशोका प्रकीर्तिता” ॥
इति स्कन्दपुराणम् ॥

अशोका, स्त्री, (न विद्यते शोको दुःखं यस्याम् ।)
कटुकी । इत्यमरः । अर्हतां शासनदेवताभेदः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अशोकारिः, पुं, (आशोकस्य अरिः । क्रदम्बद्वयः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अशोकाष्टमी, स्त्री, (न विद्यते शोको यस्यां सा ।
एवम्भूता अष्टमी ।) चैत्रमासीयशुक्लाष्टमी । त-
त्रायसङ्क्रान्ताशोककलिकायुक्तजलपानं कर्त्तव्यम् ।
यथा, अथाशोकाष्टमी स्कान्दे ।

“मीने मधौ युक्तपक्षे अशोकाख्यां तथाष्टमीं ।
पिबेदशोककलिकाः स्नायात्तौहिह्यवारिणि” ॥
अशोकाख्येयुपादानात्तिथिमात्रेऽपि तत्पानं ।
फलन्तु मन्मलिनान् शोकराहित्यमवगन्तव्यं ।
लौहिह्यवारिणि ब्रह्मपुत्राख्यनदजले । पुनर्वसु-
योगे तु पलाधिष्वं । आह लिङ्गगुरुद्वयपुराणयोः ।
“अशोककलिकाश्चाष्टौ ये पिबन्ति पुनर्वसौ ।
चैत्रे मासि सिताष्टम्यां न ते शोकमवाप्नुयुः” ॥
पानमन्तु ॥

“त्वामशोक हरामीष्ट मधुमाससमुद्भव ।
पिबामि शोकसन्तप्तो मामशोकं सदा कुरु” ॥
स्त्रीशुद्धकर्तृकपानेऽपि प्रागुक्तयुक्तैः स्वयं मन्त्रः
पठनीयः । स्त्रीपक्षे ऊर्होऽपि नास्ति विद्वतमेका-
दशीतत्त्वे । अशोकपानन्तु पञ्चमार्द्रप्रहरण्यापि-
न्यामशुक्त्यां भ्राटद्वितीयोक्तवत् । इति तिथ्यादि-
तत्त्वं ॥ * अपि च । अत्र स्रोतोऽजले बुधवारं
पुनर्वसुनक्षत्रयुक्तशुक्लाष्टम्यां वाजपेययज्ञान्दफल-
समफलप्राप्तिकामः स्नायात् । ब्रह्मपुत्रे तु सर्व-
पापक्षयपूर्वकतीर्थस्नानजन्मफलप्राप्तिकामः स्ना-
यात् । ज्ञानैतिकर्त्तव्यतां विधाय ।

“ॐ, ब्रह्मपुत्र महाभाग शान्तनोः कुलनन्दन ।
अमेघाघागर्भसंभूत पापं लौहिह्य मे हर” ॥
इति पठित्वा स्नायात् ।

केवलशुक्लाष्टम्यां ब्रह्मपदगमनफलं । पञ्चमार्द्र-
प्रहरण्यापिन्यां पुनर्वसुयुक्तायां केवलायां वा शुक्ला-
ष्टम्यां शोकरहितत्वकामः अष्टवशोककलिका
अर्हं पिबामि इति सङ्ख्ये,—

“त्वामशोक हरामीष्ट मधुमाससमुद्भव ।
पिबामि शोकसन्तप्तो मामशोकं सदा कुरु” ॥
इति पठित्वा विष्णुपदजलमिश्रिता अशोक-
कलिका अष्टौ पिबेत् । स्त्रीशुद्धानुपनीतैरपि
मन्त्रः पठनीयः पौराणिकत्वात् । स्त्रीपक्षे लिङ्गोहो
नास्ति प्रकृतेः समवेतार्थत्वात् । इति कृतवत्त्वं ॥

अशोचः, पुं, (न शोचः । नव्यसमासः ।) शोकाभावः ।
तत्पर्यायः । अ न हं हतिः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

अशोचं, वि, (सुच् + कर्मणि ख्यत् । ततो नञ्त्त्यु-
रुधः ।) शोकायोगं । अशोचनीयं । यथा,—
“अशोचानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।
गतास्त्रनगतास्त्रं च नानुशोचन्ति पण्डिताः” ॥

इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्याये ११ श्लोकः ॥
(तथा च चाणक्ये,—

“अशोचो निर्धनः प्राज्ञोऽशोचः पण्डितबान्धवः ।
अशोचा विधवा नारी पुत्रपौत्रप्रतिष्ठिता”)

अशौचं, स्त्री, (शुचिः पवित्रताया भावः शौचं ततो ल-
त्त्युरुधः) शुचित्वाभावः । स्मृतौ तु । वैदिककर्म्म-
नर्हत्वप्रयोजकीभूतसंस्कारविशेषः । यथा । वैदि-
ककर्म्मनर्हत्वप्रयोजकसंस्कारविशेषरूपमशौचं ।
वैदिककर्म्मनर्हत्वप्रयोजकसंस्काररूपं शौचं । न
चाशौचाभाव एव शुद्धिनसंस्कारविशेष इति
वाच्यं । अघानां योगपदोत्पत्ति न वद्धयेदघानि
इत्येताभ्यामशौचे पापपर्यायाघपददर्शनात्
अशौचपदस्य यथाभावरूपत्वं । तथा,—

“देवाश्च पितरश्चैव पुत्रे जाते द्विजन्मनां ।
आयान्ति तस्मात्तदहः पुण्यं यच्छुचि सर्वदा” ॥
इत्यादित्यपुराणीयेन शौचे पुण्यपददर्शनात्
शौचस्यापि भावरूपता प्रतीयते । इति शुद्धि-
तत्त्वं ॥ * मन्वदगुरुमरणे अशौचं यथा,—

“गृहीतो देवतामन्त्रः सावित्रीयज्ञं कृतं ।
यस्मात्तस्य त्रिरात्रन्तु ब्रह्मविद्यायहो यतः ॥
उपनीयाध्यापको यन्तस्मिन्नपि त्रिरात्रकं ।
वेदवेदाङ्गशास्त्राणां व्याख्यानं श्रित्वितं यतः ॥

ज्ञानं प्रतिष्ठितं येन वेदाभ्यासो यतः कृतः ।
तस्मिन्मृते चैकरात्रं गुरौ शिष्ये तथैव च ॥”
इति मत्स्यसूक्ते महातन्त्रे ३५ पटलः ॥ अपि च ।

“गुरावपुर्वते चैव यथाहि शिष्यसन्ततौ” ॥
इति विज्ञानतन्त्रं ॥ * अन्यत् पूर्वलिखितं ।
विहितकर्मविरोधदृष्टविशेषः । तदनेकविधं तत्र
शुद्धितत्त्वोक्ताशौचाणि सङ्गृह्यन्ते ॥

अथ सपिण्डाद्यशौचं १ ॥

जनने मरणे च सप्तमपुरुषपर्यन्तं सम्पूर्णाशौचं ।
तत्र विप्रस्य दशाहः क्षत्रियस्य द्वादशाहः ।
वैश्यस्य पञ्चदशाहः । शूद्रस्य मासः ॥ (यथाह
मनुः ।

“शुद्धेदिमो दशाहनेन द्वादशाहनेन भूमिपः ।
वैश्यः पञ्चदशाहनेन शूद्रो मासेन शुध्यति” ॥)
जनने मरणे च दशमपुरुषपर्यन्तं सर्वेषां वर्णानां
अहः । चतुर्दशपुरुषपर्यन्तं पत्नियी ॥

जनने मरणे च जन्मनामस्मृतिपर्यन्तं सर्ववर्णाना-
मेकाहः । जन्मनामस्मृतेरभावे स्नानमात्रं ॥
अशौचं प्रति कन्यायास्त्रिपुरुषं सापिण्डं । माता-
महामरणे सर्वेषां वर्णानां त्रिरात्रं ॥

मातृव्यस्त्रीय-पितृव्यस्त्रीय-मातुलपुत्र-भागिनेय-
मरणे सर्ववर्णानां पत्नियी ॥

पितामहभगिनीपुत्र-पितामहीभगिनीपुत्र-पि-
तामहीभ्रातृपुत्ररूप-पितृबान्धवत्रयमरणे सर्वव-
र्णानां पत्नियी ॥

मातामहभगिनीपुत्र-मातामहीभगिनीपुत्र-मा-

तामहीभ्रातृपुत्ररूप-मातृबान्धवत्रयमरणे सर्व-
वर्णानामहोरात्रं ॥

एकयामवासिस्वगोत्रमरणे सर्ववर्णानामहो-
रात्रं ॥

औरस्यतिरिक्तपुत्रजननमरणयोः परपूर्वभार्या-
प्रसवमरणयोश्च सर्ववर्णानां त्रिरात्रं ॥

आचार्यमरणे ब्राह्मणादिवर्णत्रयाणां त्रिरात्रं ।
समानजातीयोक्तृजातीयपुरुषान्तर-संयुक्तीत-
स्वभार्यामरणे सर्वेषां त्रिरात्रं । हीनवर्णोपभुक्ता-
मरणे तु नाशौचं ॥

भगिनीपुत्रमृते मातृव्यस्त्रीय-मातुलपुत्रस्य जामातृमृते
श्वश्रूस्वरयोर्मरणे भगिनीपुत्रादिचतुर्णां त्रि-
रात्रं ॥

श्वश्रूस्वरयोः सन्निधिमरणे सर्ववर्णानां त्रि-
रात्रं ॥ श्वश्रूस्वरयोरेकयामस्यितयोर्मरणे स-
र्वेषां पत्नियी ॥

श्वश्रूस्वरयोर्भिन्नयाममरणे सर्वेषामहोरात्रं ॥
भगिनी-मातुलानी-मातुल-पितृव्य-मातृव्य-
गुर्वङ्गना-मातामही-मरणे सर्वेषां पत्नियी ॥

आचार्यपत्नीपुत्रयोः रूपाध्यायस्य मातृवैभाष्यस्य
श्यालकस्य सहाध्यायिनः शिष्यस्य च मरणे सर्व-
वर्णानामहोरात्रं ॥ मातृव्यपुत्र-पितृव्यपुत्र-
मातुलपुत्ररूपात्मबान्धवत्रयमरणे सर्ववर्णानां
पत्नियी ॥

(तथा च मनुः—

“मातुले पत्नियौ रात्रिं शिष्यत्विग्वान्धवेषु च” ।
प्रथममन्वेनोऽपि तेनैव जनितपुत्रा पुत्रसहितै-
वान्यमाश्रिता पश्चात्तेनापि जनितपुत्रा तयोः
पुत्रयोर्ध्यासम्भवं प्रसवमरणयोर्द्वितीयपुत्रपितु-

स्त्रिरात्रं । तत्पिण्डानामेकरात्रं । तद्वितीय-
पितुर्मरणे तथाविधपुत्रयोरेपि त्रिरात्रं । तथा-
विधपुत्रयोः परस्परप्रसवमरणयोर्मातृजातु-
क्ताशौचं ॥

दौहित्रमरणे सर्वेषां वर्णानां पत्नियी ॥
पितृमातृमरणे ऊढानां कन्याणां त्रिरात्रं । यदि
मातुलमातृव्यपुत्रपितृव्यपुत्रभ्रतीनां दहनवचनं
करोति तदा सर्वेषां वर्णानां त्रिरात्रं ॥

मातामहादेनां त्रिरात्राभ्यन्तरं मरणमरणे
तच्छेषेण शुद्धिः । तत्कालोत्तरअवधे तु नाशौचं ।
किन्वाचारात् स्नानमात्रं ॥

अथ बालाद्यशौचं १२ ॥

नवमादिमासजातबालस्याशौचकालाभ्यन्तरे मर-
णे मातापित्रोरस्पृश्यत्वं युक्तं तदेव स्वजातुक्त-
जननाशौचं । ज्ञातीनान्दशशौचं नास्ति ॥

नवमादिमासंमृतजातयोः कन्यापुत्रयोः पित्रा-
दिसपिण्डानां मातुश्च जननाशौचं । तत्र ब्राह्म-
णानां दशाहं शूद्राणां मासः ॥ पुत्रजन्मनि पितुः
सचेलं स्नानं । पुत्रमुखदर्शनात्परं पुनः सचेल-
स्नानं ॥

(तथाच संवत्तः—

“जाते पुत्रे पितुः स्नानं सचेलं तु विधीयते ।